

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 4. juni 2013

Sag 54/2013

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T1

(advokat Troels Lind Pedersen, beskikket)

og

T2

(advokat Mette Grith Stage, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Odense den 4. december 2012 og af Østre Landsrets 7. afdeling den 20. december 2012.

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Jytte Scharling, Thomas Rørדם, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt og Oliver Talevski.

Påstande

De kærende, T1 og T2, har nedlagt påstand om, at byretten burde have realitetsbehandlet forsvarernes begæring med henblik på vurdering af, om den af politiet iværksatte adgangskontrol var i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser om offentlighed i retsplejen, og byretten burde i den forbindelse have givet de af politiet afviste tilhørere adgang til at overvære retsmødet eller en del af dette alt efter retsformandens bestemmelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

T1 og T2 blev ved dom afsagt af Retten i Odense den 23. januar 2013 fundet skyldige i bl.a. røveri og tyveri og og idømt henholdsvis 12 og 8 års fængsel. T1 og T2 har efter det oplyste begge relationer til Bandidos.

I forbindelse med hovedforhandlingen i straffesagen mod T1 og T2, der foregik for åbne døre, etablerede politiet den 4. december 2012 adgangskontrol til retsbygningen i henhold til politilovens § 4.

Politiets adgangskontrol indebar, at A og B, der ønskede at overvære hovedforhandlingen i straffesagen, den 4. december 2012 blev nægtet adgang til retsbygningen. Det er ikke oplyst, om der var andre personer, som blev nægtet adgang til retsbygningen den 4. december 2012.

Advokat Mette Grith Stage klagede den 5. december 2012 til Fyns Politi over, at politiet havde afvist at give A og B adgang til retsbygningen, og ved brev af 20. december 2012 fastslog Fyns Politi, Ledelsessekretariatet, at afvisningen var uberettiget. Det hedder i afgørelsen bl.a.:

”Den 5. december 2012 har De klaget over, at Deres klienter A og B den 4. december 2012 blev nægtet adgang til retsbygningen, hvor de ønskede at overvære sagen mod T2. De har oplyst, at Deres klienter blev afvist, uden at deres generalier blev tjekket, og at Deres klienter fik at vide, at sagen var lukket, medmindre de skulle vidne.

Efter min gennemgang af sagen mener jeg ikke, at det var berettiget, at politiet nægtede A og B adgang til retsbygningen ved den pågældende lejlighed.

Jeg beklager derfor afvisningen af Deres klienter.”

Rigsadvokaten har i sit svarskrift for Højesteret af 1. maj 2013 givet følgende oplysninger om den adgangskontrol, som politiet etablerede i forbindelse med hovedforhandlingen i straffesagen:

”I forbindelse med min behandling af ansøgningen om tredjeinstansbevilling anmodede jeg via Statsadvokaten i Viborg Fyns Politi om en udtalelse vedrørende politiets tilstedeværelse ved Odense Byret den 4. december 2012 og frem.

Fyns Politi oplyste i den anledning bl.a., at der i forbindelse med planlægningen af politiindsatsen ved de aktuelle retsmøder indledningsvis skete en beklagelig fejl, som indebar, at de betjente, som havde fået til opgave at foretage adgangskontrol ved retsbygningen, fik en fejlagtig opgavebeskrivelse udleveret. Dette medførte, at de tilstedeværende betjente foretog en fuldstændig adgangskontrol på stedet, uanset at dette ikke var i overensstemmelse med den konkrete trusselsvurdering.

Fyns Politi har oplyst, at denne fuldstændige adgangskontrol bl.a. medførte, at to personer blev nægtet adgang den 4. december 2012 og yderligere to personer den 5. december 2012. To af disse personer var faderen og en bror til den ene tiltalte i sagen, T2. Adgangskontrollen afskar derimod ikke generelt personer fra at overvære hovedforhand-

lingen. Bl.a. fik en journalist og en kæreste til en af de tiltalte efter det oplyste adgang til retslokalet.

Om eftermiddagen den 5. december 2012, da Fyns Politi var blevet opmærksom på den fejlbehæftede instruks, ændrede politiet indsatsen ved retsbygningen. Som det også fremgår af den avisartikel, som advokaterne vedlagde ansøgningen til Procesbevillingsnævnet, udtalte Fyns Politi samme dag, at de afvisninger, der var sket, ikke var i overensstemmelse med politiets trusselsvurdering.

Fyns Politi har endvidere skriftligt beklaget det skete over for advokat Mette Grith Stage, som på vegne af de 4 afviste personer havde klaget til politiet over episoden.”

Anbringender

T1 har anført, at retten har kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt politiets foranstaltninger i forbindelse med retsmøder er i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser om offentlighed i retsplejen.

Princippet om offentlighed i retsplejen er en væsentlig retssikkerhedsgaranti for tiltalte. Eventuelle fravigelser bør kun ske ved udtrykkelig lovhjemmel.

I den konkrete sag var der tale om afvisning af tilhørere i strid med retsplejelovens bestemmelser om offentlighed i retsplejen. Politiets afvisning var ikke sagligt begrundet, idet der slet ikke blev givet nogen begrundelse ud over, at nogle ikke identificerede vidner havde udtrykt bekymring over at skulle afgive forklaring. Afvisning af tilhørere med denne begrundelse henhører under retsformandens kompetence, jf. retsplejelovens § 28 b, stk. 3, og bestemmelsen anvendes kun i absolutte undtagelsestilfælde.

T2 har henholdt sig til T1s anbringender og supplerende anført, at politiet ikke foretog en individuel vurdering af, om de personer, der ønskede at overvære retsmødet den 4. december 2012, udgjorde nogen reel risiko for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoner og den offentlige sikkerhed i retsbygningen, og at politiet derved satte skøn under regel.

Rigsadvokaten har anført, at kompetencen til at afgøre spørgsmål om adgangskontrol i forbindelse med afviklingen af en retssag er hos politiet. Domstolene kan efter omstændighederne være kompetente til at behandle spørgsmål vedrørende foranstaltninger efter politilovens § 4. Dette indebærer imidlertid ikke, at retten i ethvert tilfælde, hvor politiet foretager adgangskontrol, skal forholde sig udtrykkeligt til politiets beslutning herom.

I den foreliggende sag traf Retten i Odense afgørelse om ikke at gå nærmere ind i en vurdering af politiets beslutning. Der ses ikke at have foreligget konkrete oplysninger for retten, som indikerer, at den etablerede adgangskontrol mere principielt skulle rejse spørgsmål om adgangskontrollens overensstemmelse med retsplejelovgivningen og retsplejemæssige hensyn. Der er således ikke grundlag for at antage, at der på politiets foranledning reelt var etableret dørlukning. Rettens afgørelse om ikke nærmere at behandle spørgsmålet om lovligheden af politiets beslutning, er derfor i overensstemmelse med de generelle retningslinjer for kompetenceforholdet mellem domstolene og politiet.

Såvel byrettens som landsrettens præmisser i den foreliggende sag kan synes ganske generelt formulerede og omtaler ikke overvejelserne om eventuelle retsplejemæssige hensyn. Uanset dette må kendelsen, hvorefter den konkret etablerede adgangskontrol henhører under politiets kompetence, anses for truffet i overensstemmelse med den kompetencemæssige ramme, som lovgivningen indeholder, og som er lagt til grund i Højesterets kendelse i UfR 2005 s. 2436.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

Byretten traf ved kendelse af 4. december 2012 afgørelse om ikke at tage en anmodning fra forsvarerne for de tiltalte, T1 og T2, til følge. Denne anmodning gik ud på, at personer med tilknytning til de tiltalte, som politiet havde nægtet adgang til domhuset, blev sikret adgang til at komme til stede og overvære retsmødet eller en del af dette. Det fremgår af kendelsen, at byretten fandt, at retten ikke havde hjemmel til at træffe bestemmelse om, at personer, som politiet i henhold til politiloven havde nægtet adgang til retsbygningen, skulle have mulighed for at overvære retsmødet. Landsretten tiltrådte byrettens opfattelse og stadfæstede kendelsen.

Kæremålet for Højesteret angår, om det var med rette, at byretten ikke tog den nævnte anmodning til følge. Som sagen er oplyst for Højesteret, er spørgsmålet i den forbindelse, om byretten den 4. december 2012 burde have givet A og B, som politiet havde afvist, adgang til at overvære hovedforhandlingen. Det er ikke oplyst, om der var andre personer, som politiet den 4. december 2012 havde nægtet adgang til retsbygningen.

Kompetencespørgsmålet

Politiet har bl.a. til opgave at forebygge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, jf. politilovens § 4, stk. 1. I det omfang, det er nødvendigt for at forebygge den nævnte fare, kan politiet rydde og afspærre områder samt etablere adgangskontrol til områder, jf. politilovens § 4, stk. 2. Efter disse bestemmelser kan politiet også etablere adgangskontrol i forbindelse med hovedforhandlingen i f.eks. en straffesag og nægte personer adgang til retsbygningen og dermed til at overvære hovedforhandlingen. Politiets dispositioner efter politilovens § 4 kan indbringes for politidirektøren, hvis afgørelser kan påklages til Rigspolicefen som led i den administrative rekurs, jf. retsplejelovens § 109. En afgørelse efter politilovens § 4 kan endvidere efterprøves ved domstolene ved anlæg af en civil retssag, jf. grundlovens § 63.

Det er rettens opgave i forbindelse med en retssag, f.eks. en straffesag, at sikre sig, at retsplejelovgivningen, herunder kravet om offentlig rettergang, bliver overholdt, og at retsplejemæssige hensyn i øvrigt bliver iagttaget. Politiets kompetence efter politilovens § 4 udelukker ikke, at retten af egen drift eller efter anmodning træffer afgørelse om, hvorvidt politiets dispositioner efter politilovens § 4 er i overensstemmelse med retsplejelovgivningen og retsplejemæssige hensyn, jf. Højesterets kendelse i UfR 2005 s. 2436.

Byrettens prøvelse af politiets adgangskontrol i en sag som den foreliggende består i – på det grundlag, som byretten havde, eller som byretten med rimelighed kunne have tilvejebragt bl.a. ved uddybende spørgsmål til den mødende anklager – at bedømme, om politiets beslutning om at nægte en person adgang til retsbygningen var i overensstemmelse med retsplejelovgivningens krav om offentlig rettergang.

Efter det anførte burde byretten den 4. december 2012 have realitetsbehandlet forsvarernes anmodning og vurderet, om politiets adgangskontrol var i overensstemmelse med retsplejelovgivningens krav om offentlig rettergang.

Den konkrete vurdering

Fyns Politi, Ledelsessekretariatet, traf den 20. december 2012 afgørelse om, at det ikke var berettiget, at A og B den 4. december 2012 blev nægtet adgang til retsbygningen. Det fremgår af Rigsadvokatens svarskrift for Højesteret, at der var sket en fejl i forbindelse med planlægningen af politiindsatsen i straffesagen. De betjente, som havde fået til opgave at foretage adgangskontrol, fik en fejlagtig opgavebeskrivelse udleveret. Dette medførte, at betjentene foretog ”fuldstændig adgangskontrol” på stedet, uanset at dette ikke var i overensstemmelse

med den konkrete trusselsvurdering. Politiet blev om eftermiddagen den 5. december 2012 opmærksom på den fejlbehæftede instruks og ændrede politiindsatsen ved retsbygningen.

Højesteret finder på den anførte baggrund, at det ved en realitetsbehandling af forsvarernes anmodning må antages allerede den 4. december 2012 at ville være kommet frem, at det ikke var i overensstemmelse med politiets trusselsvurdering, at politiet nægtede A og B adgang til retsbygningen. Byretten burde derfor efter Højesterets opfattelse have tilsidesat politiets beslutning herom.

Højesteret tager herefter T1s og T2s påstande til følge som nedenfor bestemt.

Thi bestemmes:

Byretten burde den 4. december 2012 have realitetsbehandlet forsvarernes anmodning om vurdering af politiets adgangskontrol og have givet A og B adgang til at overvære hovedforhandlingen i straffesagen mod T1 og T2.

Statskassen skal betale kære målsomkostningerne for Højesteret.

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

K E N D E L S E

Afsagt den 20. december 2012 af Østre Landsrets 7. afdeling
(landsdommerne Steen Mejer, Lotte Wetterling og Dorte Nørby (kst.)).

7. afd. kære nr. S-3908-12:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

(epr.nr.)

(advokat Troels Lind Pedersen, besk.)

2) T2

(epr.nr.)

(advokat Mette Grith Stage, besk.)

De beskikkede forsvarere for T1 og T2 har kæret Odense Rets kendelse af 4. december 2012 (2-7669/2012), hvorefter anmodningen fra forsvarerne om, at personer med tilknytning til de tiltalte, som af politiet er blevet nægtet adgang til domhuset, sikres adgang til at komme til stede og overvære retsmødet eller en del af dette, ikke blev taget til følge.

Kendelsen er afsagt under hovedforhandlingen af sagen. Landsretten finder, at kendelsen er omfattet af retsplejelovens § 968, stk. 4, nr. 6, og derfor kan kæres uanset dette.

Landsretten er enig i byrettens afgørelse og i begrundelsen herfor.

Landsretten henviser endvidere til Østre Landsrets kendelse af 9. september 2004 (kæresag S-1880-04), trykt i UfR 2005.91Ø, samt Østre Landsrets kendelse af 26. september 2011 (kæresag S-2479-11). Herefter

bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 20/12 12

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "N. H. Christensen".

Udskrift af retsbogen

Den 4. december 2012 kl. 09.00 blev retten i Odense sat af dommerne B. Thorsen (retsformand), N. Feilberg Jørgensen og Alex Nymark og med nævninger.

Som protokolfører fungerede kontorfuldmægtig Lissi Larsen.

Retsmødet var offentligt.

Rettens nr. 2-7669/2012
Politiets nr. SA6-2012-6277-0112

Anklagemyndigheden
mod

T1

og

T2

- Fortsat hovedforhandling -

Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland var mødt ved statsadvokatfuldmægtig Heidi Colbæk og statsadvokatmedhjælper og anklager Kirsten Flummer.

De tidligere fremlagte bilag var til stede.

Advokat Troels Lind Pedersen var mødt som beskikket forsvarer for T1

Advokat Mette Grith Stage var mødt som beskikket forsvarer for T2

De tiltalte T1 og T2 var fremstillet.

Som nævninger var mødt

1. Svend Erik Lorentzen
 2. Susanne Døssing
 3. Knud Skov Ahrnkiel
 4. Birgitte von Sehested Lambrechtsen
 5. Rasmus Skov Larsen
 6. Margrethe Amy Junget Work
- og som suppleanter
7. Irene Maria Møller

8. Christina Lykke Pedersen

Nævningerne indtog deres pladser i den udtagne rækkefølge.

V1 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Vidnet forklarede vedrørende forhold 1, at han husker, at der den 21. januar 2010 var bankrøveri i . Han havde lige fået fri fra arbejde og gik ud på parkeringspladsen. Der holdt en mørk Mercedes foran lægehuset og banken. Han undrede sig over det. Han gik videre hen til sin bil. Han kunne se, at der gik to personer rundt inde i banken iført hvide dragter. Han kunne se, at de havde noget i hænderne. Han ved ikke, om det kun var den ene, der havde noget i hænderne. Han ringede til politiet. Der gik nogle minutter, inden han fik fat i politiet, og der gik yderligere nogle minutter, inden de to personer kom ud fra banken. Han fortalte politiet, at der var bankrøveri i , og at røverne stadig var i banken, og at det var to personer, der var inde i banken. De to personer løb hen til den sorte Mercedes og kørte væk fra stedet. Han nåede at læse noget af registreringsnummeret på den bil, de to personer flygtede i. Han oplyste betjentene om nummeret, da de kom frem. Han sagde det også til et andet vidne. Sammen kunne de huske nummeret. De to personer, der var i banken, havde hvide malerdragter på. Han mener, at de havde noget på hovedet. Han vil tro, at de var ca. 185 cm høje, men det var svært at vurdere deres højde.

V2 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Vidnet forklarede vedrørende forhold 1, at han husker, at han skulle hente to pizzaer den 21. januar 2010. Han så, at der foregik et eller andet ved banken. Der kom to personer rendende ud af banken i noget, der lignede hvide malerdragter. Den ene havde noget i hånden. De løb hen til en mørk Mercedes. Han tog registreringsnummeret og afleverede nummeret til nogen i banken. Det, den ene person havde i hånden, lignede et gevær. Han kan ikke med sikkerhed sige, om det var et gevær. Han talte ikke med politiet. Han blev efterlyst på forsiden af : Han så episoden på 10-20 meters afstand. Han ved ikke, hvem han gav registreringsnummeret til. Der stod en flok på 6-7 mennesker foran banken. Han kunne se X1 , der er filialdirektør.

V3 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Vidnet forklarede vedrørende forhold 1, at hun den 21. januar 2010 var ansat i X2 Bank i . Hun husker den pågældende dag meget tydeligt.

de lidt engelsk sammen. Han husker ikke, om de også talte dansk sammen. De 2 personer var vel 180 cm høje. Han tør ikke sige, om de var lige høje.

Foreholdt ekstrakt 2, fane 5, side 126, afhøringsrapport af vidnet af 21. januar 2010, der hverken er underskrevet eller gennemlæst, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han har forklaret som gengivet. I dag husker han, at det var store "karle", der kom ind. Det så ud som om, at den ene havde en pude på maven. Han mener, at de snakkede lidt engelsk. Hun husker, at de også snakkede dansk. Han mener ikke, at de talte med østeuropæisk accent. Den ene medbragte et koben. Han har også forklaret, at den ene var bevæbnet med en riffel.

De to personer gik ud samtidigt. Han blev siddende og afventede. Han så ikke, hvordan de to personer kom væk fra banken.

Foreholdt ekstrakt 2, fane 5, side 127, 5. afsnit, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han har forklaret som gengivet. Det lød ikke som om, de var englændere, fordi de ikke talte engelsk på højt niveau. Det lød som skoleengelsk. De ville nok "sløre deres herkomst."

V4 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Vidnet forklarede vedrørende forhold 1, at hun har haft en kundeboks i X2 Bank i . Hun husker ikke, hvornår hun fik den, men det skal nok passe, at det var den 10. maj 2005. Hun havde den også den 21. januar 2010. Hun fik ved røveriet stjålet noget valuta. Det var ca. 100.000 kr. i euro og dollar. Hun anmeldte forholdet.

Foreholdt ekstrakt 2, mappe 2, fane 1, side 12 og 13, anmeldelsesrapport af 22. januar 2010, forklarede vidnet, at det nok skal passe, at der blev stjålet 25.000 US dollars og 12.000 Euro.

Anklagerne frafaldt med forsvarernes og rettens tiltræden førelsen af vidnerne V6 og V7

Der afholdtes pause fra kl. 9.50 til kl. 10.35.

Forsvarerne oplyste, at flere pårørende til de tiltalte, som ønskede at overvære retsmødet, var blevet afvist af politiet ved indgangen til domhuset. Forsvarerne protesterede mod dette og anførte, at det tilkommer retten at tage stilling til, hvem der kan overvære retsmødet. Der er intet sagligt belæg for på forhånd at hindre nogen i at overvære retsmødet. De afviste personer bør derfor have adgang til at komme til stede og overvære retsmødet eller en del af dette.

Anklager Plummer oplyste, at anklagemyndigheden har modtaget en række

henvendelser fra vidner i sagen, der havde udtrykt utryghed ved at skulle møde op i en sag mod to medlemmer af Bønde med risiko for, at venteværelset kunne være fyldt af andre medlemmer, prospects eller tilhørere, hvorfor anklagemyndigheden den 23. november 2012 anmodede politiet om at iværksætte de fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Hun bekræftede, at politiet havde afvist personer fra at få adgang til Domhuset, efter at politiet har foretaget en vurdering af risikoen for vidnerne i sagen. Kompetencen til at træffe en sådan beslutning tilkommer politiet.

Retsformanden afsagde

Kendelse

Retten finder ikke, at der i retsplejelovens kap. 2 eller i § 151 er fornøden hjemmel til for retten at træffe bestemmelse om, at personer, der af politiet i medfør af lov om poliitiets virksomhed er blevet nægtet adgang til retsbygningen, skal have mulighed for at overvære retsmødet. Spørgsmålet er i øvrigt tidligere afgjort af Østre Landsret ved kendelse af 5. oktober 2011, i forbindelse med et kæremål, hvor bl.a. den ene af de i dag tilstedeværende forsvarere var tilstede og kærede byrettens afgørelse af 17. august 2011.

Som følge af det anførte

bestemmes:

Anmodningen fra de tiltaltes forsvarere om, at personer med tilknytning til de tiltalte, som af politiet er blevet nægtet adgang til domhuset, sikres adgang til at komme til stede og overvære retsmødet eller en del af dette, tages ikke til følge.

§ 5 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Vidnet forklarede vedrørende forhold 1, at han den 21. januar 2010 havde været på arbejde i Brugs. Den pågældende morgen var han færdig med rengøringen i Brugsen og kom ud til sin bil, som holdt parkeret på parkeringspladsen. Han så, at der holdt en mørk Mercedes med tonede bagruder på parkeringspladsen. Der sad to personer i bilen. Klokkeren var ca. kl. 8.50 - 9.10, da han satte sig ind i sin bil, der holdt ved siden af den mørke Mercedes, der var en 4-hjulstrækker med tonede bagruder. Han kiggede over mod bilen for at sikre sig, at han ikke smækkede sin bildør op i den, og så den person, der sad på passagersædet. Vedkommende havde en mørk hættetrøje på, og han var kronraget. Føreren så vidnet ikke. Lidt efter kørte Mercedesen over på X2/S parkeringsplads, som lå lige ved siden af den parkeringsplads, han selv holdt på. Bilen holdt ret kort tid ved banken. Det drejede sig om 2-3 minutter, hvorefter den kørte fra stedet. Banken havde ikke åbent på det tidspunkt. På den modsatte side af Brugsen ligger der et lille butikstorv.

Vidnet forklarede vedrørende forhold 2, at han i forbindelse med efterforskningen af røveriet den 1. marts 2010 skulle efterforske vedrørende den anvendte biltype. Bilens farve hed . Han fandt frem til det, da han havde stelnummeret på bilen, der blev fundet i skoven. Han tog kontakt til X4 Danmark, der ud fra stelnummeret kunne oplyse ham navnet på farven. Han har ikke set bilen, men han har set billeder af bilen. X4 Danmark lavede et træk fra CRM-registeret for at finde ud af, hvor mange biler af den pågældende type og farve, der var i Danmark fra 2002 til 2010. Bilen blev produceret første gang i 2002. Han mener, at X4 skulle have hele kalenderåret. Pr. 1. marts 2010 kunne X4 se, at der var 21 Porsche med den konkrete farve. X4 Danmark sendte alle stelnumre på biler, der havde farven, og han startede fra en ende af med at tage kontakt til ejerne, der havde biler i den farve fra sidst i februar 2010. Han spurgte ejerne, om de havde været i i dagene op til røveriet i . Konklusionen var, at det havde ingen af personerne. En havde været på til en hundestilling, men ikke i nærheden af . Der havde også stået en bil ved X5 i Odense, men X5 oplyste, at ingen på det tidspunkt havde haft adgang til bilen. Den bil, røverne havde brugt, var ikke på listen hos X4 Danmark. Bilen var afmeldt et års tid forinden i forbindelse med et brugstyveri et år før. Han vil til sagen prøve at skaffe en farveprøve fra X4 Danmark.

Forespurgt af advokat Troels Lind Pedersen forklarede vidnet, at han mener, at de hos X4 Danmark sagde, at der godt kunne have været importeret nogle biler fra USA i samme farve, men X4 Danmark mente ikke, at det var særlig sandsynligt på grund af farven i forhold til antallet af Porsche

Foreholdt ekstrakt 2. fane 10, side 318, mail af 6. januar 2012 fra X6 forklarede vidnet, at det godt kan have kørt biler rundt i den pågældende farve fra den 1. marts til den 31. december 2010, selvom de ikke fremgår af listen.

Sagen udsat til fortsat hovedforhandling til **onsdag den 5. december 2012 kl. 9.00.**

Sagen udsat.

Retten hævet kl. 14.35.

B. Thorsen

/11

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I ODENSE - 2. afdeling, den 7. december 2012

Missi Larsen
kontorfuldmægtig